

TUMBALAFUSTA

Xavier Bobés,
Pau Matas i
La Ruta 40

- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL COMPLEMENTARI
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

EN QUÈ CONSISTEIX?

Tumbalafusta és una proposta de teatre familiar que combina el teatre, el text, el teatre d'objectes i la música. La fusta és l'element principal d'aquesta proposta en què dos parells de mans mouen peces per l'espai i fan aparèixer paisatges, històries, jocs, preguntes, imatges, números, paraules... en un viatge imaginatiu durant el qual intèrprets i públic compartiran preguntes sobre com funciona el món que els envolta, acompanyant el constant procés de descoberta que és fer-nos grans.

QUI HO FA?

La Ruta 40 és una aventura teatral que s'inicia l'any 2011 a Barcelona, amb el propòsit de transformar l'escenari en un espai de descobriment i reflexió. Amb un equip estable format per Alberto Díaz, Maria G. Rovelló, Albert Prat i Sergi Torrecilla, i oberta a col·laboracions intergeneracionals, la companyia no només crea espectacles, sinó que construeix ponts entre generacions i disciplines, fent que la col·laboració sigui la pedra angular de la seva creativitat. Per a aquesta creació s'han trobat amb el creador escènic Xavier Bobès, un apassionat de la poètica dels objectes, i amb el músic Pau Matas, a qui el camp sonor i musical li ha permès tenir un altre vincle amb les arts escèniques.

QUINES PREGUNTES VAN MOURE LA RECERCA PER DESENVOLUPAR AQUESTA CREACIÓ?

És un espectacle de creació adreçat a públic familiar al voltant d'alguns conceptes que relacionem amb la infància: essencialment el joc. Per què deixem de jugar, per exemple? I quina repercussió té el joc de l'infant quan es fa adult? Com de gran és l'abisme entre com hem jugat nosaltres i com juguen els infants d'avui dia? Quin és el rol de l'adult a l'hora de proposar o acompanyar el joc? Què imaginem quan realitat i ficció viatgen en un mateix pla? Quin desig ens acompanya? Com sostenim la mirada en aquest desig? Com toquem, com ens relacionem amb les nostres primeres "coses"? Quin és el gest que ens persegueix des de la infància? Per què ens arrenca un somriure?

Moltes preguntes ens acompanyen en l'intent de recuperar la inèrcia del joc de les primeres vegades. I com a única resposta, sorgeix la idea de crear un nou joc/lloc, tot desplegant les possibilitats d'una "construcció impossible" (física, discursiva i temporal). I, mentre juguem, redescobrim poc a poc la capacitat per sorprendre'ns de tot i en tot moment, des de la senzillesa, des d'allò més proper (i potser impossible?) a la veritat.

ENS RECOMANEU ALGUN REFERENT O MATERIAL COMPLEMENTARI PER ENDINSAR-NOS EN L'OBRA?

Us podem recomanar un llibre que ens va acompanyar durant el procés de creació: *La mano que piensa*, de Juhani Pallasmaa. També us animen a endinsar-vos en el món del joc amb materials desestructurats i peces soltes, que va ser un dels referents del que vam partir. En aquest sentit us recomanem *Piezas sueltas, el juego infinito de crea*, de Priscilla Vela i Mercedes Herrán o l'article de Simon Nicholson *Cómo no engañar a los niños. La teoría de piezas sueltas*.

TENS ALGUN CONSELL PRÀCTIC PER ABANS O DESPRÉS DE L'EXPERIÈNCIA?

Amb la col·laboració de Laura Tamayo hem elaborat un complet dossier pedagògic per tal de complementar i expandir l'experiència de l'espectacle. El trobareu a la web de Camins Vius amb altres referents que us poden ajudar! Conté reflexions, jocs i exercicis, tant per preparar l'alumnat abans de veure l'espectacle com per allargar l'experiència a l'aula després d'haver-lo vist. Algunes de les activitats que proposa són exploracions sensorials i motrius, reflexions per propiciar la conscienciació mediambiental, exercicis d'activació de la imaginació, jocs dramàtics, activitats de joc lliure o jocs de construcció, entre molts altres.